

Ἡ ἀγαθωτάτη τῶν Γερμανῶν Αὐτοκράτειρα ἀπονέμει ἀπὸ πολλοῦ λίγον ἐνδιαφρύντικήν τῆς ἔμνησις φιλοτιμίας καὶ νομιμοφροσύνης ἀμοιβῆς, τούτης τιμητικῶν μετάλλιον καὶ ἐνυπόγραφον δίπλωμα ὀληδυνῆς ἀρετῆς πρὸς ὑπηρετίας, αἵτινες ἐπὶ τεσσαράκοντα διαρκῆς ἔτης ὑπηρέτησαν παρὰ τῇ αὐτῇ οἰκογενείᾳ. Τὸ διαρεῖτον εἶναι χρυσοῦς ὠραιότατος σταυρός, τὸ δὲ δίπλωμα πολὺρες τιμητικῶν ἐκφράσεων, συντεταγμένον κατὰ τὰς εὐσεβεῖς ἐμπνεύσεις συμπαθεστάτης δεσπόνης, ἣτις καὶ ἐπενόησε τὴν ὑψηλότατην καὶ σκόπιμον ἱκανοποίησην τῆς καρτερίας τοῦ φύλου της. Ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου 1877 μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1885 ἀπενεμήθησαν 1268 τοιμᾶτα διπλώματα ἐπὶ πληθυσμῷ 29,625,000, διότι μερικὰ γερμανικὰ κράτη δὲν συμπεριελήφθησαν ἔτι εἰς τὸν ἐνδιαφρύντικὸν τοῦτον ἀγῶνα.

Κατ’ ἐπισήμους στατιστικὰς πληροφορίας τὸ προξωπικὸν τῶν αὐτοριακῶν σιδηροδρόμων κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1885 ἀνήρχετο εἰς 12,750 ἄτομα, ἐξ ὧν 3518 ἦσαν ὀνόματος ὑπάλληλοι, 1444 κατώτεροι ὑπάλληλοι, 3642 φύλακες καὶ 4146 ὑπηρέται καὶ θυρωροί. Λί άπαντανεὶς εἰς μίσθωσιν τῶν τακτικῶν τούτων λειτουργῶν τῆς σιδηροδρομικῆς ὑπηρεσίας ἀνέρχονται εἰς 12,500,000 κατ’ ἔτος. Τὰ κεφάλαια πρὸς σύνταξιν, διατήρησιν καὶ ἀλλούς φιλανθρωπικοὺς συκοποὺς χάριν τοῦ προξωπικοῦ τούτου ὑπολογίζονται εἰς 7 ἑκατομμύρια φιορινών. Οἱ αὐτοκρατορικοὶ σιδηροδρόμοι τῆς Αὐστροουγγαρίας ἔχουσιν ὑπὸ τὴν διαδεστὸν τῶν 886 ἀτμαμάξας, 754 ἀτμηλάτους μοχλούς, 2450 ἀμάξας ἐπιβατῶν μετὰ 85,200 θέσεων, 17500 ἀμάξας δὲ ἐμπορεύματα, ἐκτὸς τούτων ἔτερας 850 ξένας ἀμάξας καὶ 14 ἀτμόπλοια. Τὸ διλοικὸν ἔχει ἀξίαν 8,500,000 φιορινών. Κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος (1885) διέτρεψαν τὰ διαφόρα σιδηροδρομικὰ πλέγματα 415,885 ἀμάξοστοιχία.

Ἡ βασιλίσσα τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτα ἔχει λαμπρὸν περιδέραιον κοραλλίων, τὸ διόπτρον οὔτε κατὰ τὴν ἡμέραν οὔτε κατὸ τὴν νύκτα ἔκβαλλει. Ὅταν ἡ ἀριστὰ δέσποινα περιβάλλεται ἐνδυμασίᾳ, πρὸς ἣν δὲν ἔρμαζει τὸ κορδάλλιον κάσμημα, τότε φέρει αὐτὸν ἀφανὲς ὑπὸ τὴν περιβολήν. Ἡ αἴτησις: δύμας τοῦ προεψιλεστάτου τούτου περιδεραίου ουνδέεται μὲν συγκινητικωτάτην ὅντων ἱστορίαν, ἀξίαν τοῦ μεγαλωνύμου τῆς Ἰταλίας βασιλικοῦ οἴκου. Ἡμέραν τινὰ δηλ. πρὸ πενταετίας διπλήκιψις διάδοχος Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ, ἔγγονος τοῦ δύμανούμοιο καὶ ἐνδέξουν ἐκείνου πάππου του, ἐξῆρθεν εἰς περίπατον μετὰ τοῦ παιδαγωγοῦ του, μεδ’ οὐ εἶχεν ἐπισκεψηθῆ τὴν Βενετίαν. Ἐπλησίασαν εἰς τὸ κόσμηματοπωλεῖον καὶ ὁ παῖς ἐδεύρει τὰ ἐκτεθειμένα πολύτιμα ἀντικείμενα, μεταξὺ τῶν ὅποιων εἶδε καὶ σωρὸν ἐκεκτετῶν κοραλλίων. Τὰ ἥρες πάρα πολὺ καὶ εἶπε πρὸς τὸν παιδαγωγόν: „Ἄντο δηλεῖ νὰ τ’ ἀγοράσω διὰ τὴν μητέρα μου“, καὶ ἀμέσως εἰςῆλθεν εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς κατάστημα, ἥρωτησε περὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν καὶ διατάσσει τὸν ἔλαβεν ἀπάντησιν, ματαιούσαν τὸν φιλοστόργου πόθου του, εἶπε συνεσταλμένος δ. βασιλόπαταις πρὸς τὸν καταστημάταρχην: „Δὲν ἔχω, κύριε, τόσον πολλὰ χρήματα, ἀλλ’ ἔχω νὰ Σᾶς κάμω μίαν πρότασιν, τὴν ἔξης: καθές φοράν δηλ. ποῦ διὰ περισσεύμω οἰκονομῶν μερικὰ χρήματα διὰ Σᾶς τὰ στέλλω, καὶ Ἐσεῖς νὰ μὲ στέλλετε ἀντ’ αὐτῶν διὰ κοραλλίων μὲν ἀνήκουν. Δὲν ἔχετε, παρὰ νὰ φυλάξετε αὐτὰ ἔως οὐ τ’ ἀγοράσω διὰ. Διὰ μᾶς δὲν ἀπορῶ νὰ τὰ πάρω.“ Ἡ συμφωνία συνήφθη καὶ ἐχειμάσθησαν δύο ὀλόκληρα ἔτη, μέχρις οὐ διάδοχος τοῦ Οὐμβέρετού ἔξουκονομήση δύον τὸ ποσόν, ὅπερ ἔστελλεν εἰς μικρὰς δόσεις πρὸς τὸν κόσμηματοπωληγη, καὶ δεξ. ὀδηγὸς νὰ ἔγχειρίσῃ εἰς τὴν μητέρα του τὸ ὀραῖον καὶ ἀληθινὸν τοῦτο δῶρον. Ἡ βασιλίσσα τέσσον συνεκνήθη μαθοῦσα κατόπιν τὰς λεπτομερείας τῆς ἀγορᾶς τοῦ οὐροῦ της, ὥστε προεκάλεσε τὸν οὐρὸν τῆς ἐπισήμως καὶ ἐνδακρυς τῷ εἶπε: „Ἄντο τὸ περιδέραιον εἶναι τὸ πολυτικότερον κόσμημα μου καὶ ὡς τοιούτον πάντοτε διὰ τὸ φέρω διὰ νὰ μὲ ἐνδυμάζῃ τὴν τρυφερότητά Σου, τέκνον μου.“

Ἡ σαρκοφάγος, ἡ πρὸς ἐναπόθεσιν δηλ. τῶν λειψάνων Λουδοβίκου τοῦ Β’. τῆς Βαυαρίας πολύτιμος κάλπη ἐτελειώθη, πλαστούργηματα ἐκ χυτοῦ καστιτέρου κατὰ τὸ προσχεδίασμα τοῦ διασήμου βαυαροῦ ἀρχιεκκονούς καὶ καλλιτέχνου Hofmann. Εἶναι ἀπλούστατον κατ’ ἀντίθεσιν τοῦ μυστηρίου, τὸ διόπτρον ἐγκλείει, καὶ σοβαρὸν ὡς τὸ πένθος τῶν ὑπηρεσῶν τοῦ πεφιλημένου ἐκείνου βασιλέως. Ἐν τῷ μέσω ἐπὶ τοῦ μεταλλίου φερέτρου ἐπὶ χωνευτοῦ ἐπίσης προξεφαλαίου ἐτέθη τὸ Στέμμα, ἐπὶ τῆς προ-

σθίας αὐτοῦ πλευρᾶς τὰ βαυαρικὰ Σήματα καὶ ὑπὸ ταῦτα ἡ γερμανικὴ ἐπιγραφή: „Λουδοβίκος Β’, Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας. Ἐγεννήθη τῇ 25. Αὐγούστου 1825. Απέθανε τῇ 13. Ιουλίου 1886.“ Ἡ σαρκοφάγος στηρίζεται ἐπὶ τεσσάρων ποδῶν λέοντος, ἀπὸ δὲ τῶν πλαγῶν αὐτῆς πλευρῶν ἐξαρτᾶνται δύο ἀμφορεῖς, ἐξ ὧν ἀντὶ ὑδατος φόλιγες ἀναδίδονται. Προφανῶς διὰ τούτου ἡθέλησεν δ. καλλιτέχνης νὰ μπανιχθῇ ἀλληγορικῶς τὸ ἔξαλλον τοῦ θανάτους πνεύμα. Τὸ ἔργον κρίνεται ὑπὸ πάντων ὡς ἐρμηνευτικὸν τοῦ διλιβεροῦ τέλους τοῦ ἐστεμένου νέκρου.

Οἱ Βαυαροὶ διὰ τοῦ φιλοτέχνου βασιλέως των + Λουδοβίκου τοῦ Β’. ἡγειραν πρὸ πολλοῦ ἔξαστον τῆς Τέχνης ναὸν ἐν Bayreuth, καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ τούτῳ δίδονται κατ’ ἔτος ἀποκειστικῶς μελοδράματα μόνον τοῦ Βάγνερ. Τοῦτ’ αὐτὸν ἡθέλησαν νὰ μητρίθσοι καὶ οἱ Γάλλοι, καὶ ἀπὸ τίνος μελετῶν τῆς Παρισίους ἀνίδρυσιν θεάτρου, ἐν ὧν νὰ παριστάνωνται συγχρήματα καὶ ἐπιμελῶς τὰ δράματα μόνον τοῦ Βίκτωρος Οὐγώ. Ἡ ἐπικείρησις φαίνεται διὰ κατέκτησης τὰς συμπαθείας τοῦ τύπου, συνεστήθη δὲ ταχυεργὸς ἐπιτροπή, ἡς προΐσταται ἀνήρ ρέκτης, δ. κ. Saint-Saëns.

Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις ἀνθράπων, ἔχοντων μεγάλην πεῖραν καὶ πολλὰς γνώσεις περὶ τῶν ποτῶν, ὑπάρχουσι πολλὰ ἐιδη δίψης, δὲ δὲ γνωστὸς γάλλος συγγραφεὺς γαστρονομικῶν βιβλίων Brillat-Savarin διακρίνεται τοιαῦτα, πρώτον τὴν ὑπολαμάνουσαν, δεύτερον τὴν τεχνητὴν ἢ ἐλαφράν καὶ τρίτον τὴν φλογεράν δίψαν. Τὸ δεύτερον εἶδος θεώρεται τὸ ὀραῖοτερον, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὸ κινδυνωδέστερον, διότι ἡ δίψα αὕτη εἶναι δίσβεστος. Λύτην ἔνοοι καὶ δ. Γαργαντούρος ἐν τῷ Ραβελλαῖ λέγων: „Ημεῖς τὰ ἀδύτια πάσιδια πίνομεν πόρα πολὺ χωρὶς νὰ ἔχωμεν δίψαν, ἐγὼ δύμας δ. ἀμαρτωλὸς ποτέ δὲν πίνω χωρὶς δίψαν, διότι πάντοτε διψῶ.“

„Ἐκαστον ζῶν ἔχει καὶ τὸν φυσικὸν ἔχθρον του“, ἔλεγεν ἐπ’ ἐσχάτων εὐφυολόγος τις· „δ. ποντικὸς π. χ. ἔχθρον ἔχει τὴν γαλῆν, ἢ ἀλώπηκαν καὶ διφ’ οὐδὲ πηρολίθιμης πολλὰ τουμάτα ζῶντα ἔξηκολούμθσεν, δ. λαὸς ἔχθρονς ἔχει τοὺς φιλανθρώπους, οἱ ποιηταὶ τοὺς δημοσιογράφους καὶ οἱ δημοσιογράφοι τοὺς — στοιχειοθέτας!“

Ἐν τῇ μεγάλῃ μητροπόλει τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν εὑρίσκονται σχετικῶς πολυαριθμότερα ζυδοπωλεῖα καὶ καπηλεῖα παρὰ εἰς πάσαν ἄλλην πρωτεύουσαν τοῦ κόσμου. Ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ αὐτῆς συνοικίᾳ ἀριθμούνται πάντες τὸ 180 ζυδοπωλεῖα καὶ 76 καταγάγια, δύον πωλεῖται μόνον ῥακῆ, ὑπελογίσθη δὲ. ἔτι σύμπασαν πόλις τῆς Νέας Υόρκης ἐγκρύπτει εἰς τὸν 10,000 τοιούτων καταστημάτων τῆς σωματικῆς καὶ ἡθικῆς ἐκλίσεως, ἐν δὲ ἀρτοποιεῖα ἔχει μόνον 1100, κρεωπωλεῖα 2000 καὶ παντοπωλεῖα οὐδὲ πλειόν 4000. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀμερικανικὴν κινωνίαν νὰ σηματίσῃ διαφέροντας συλλόγους, σκοπὸν ἔχοντας νὰ ἐμπείσωσιν εἰς τὰ μέλη των τὴν ἐγκράτειαν, ἀλλ’ ἀτυχῶς μέχρι τοῦδε τὸ ποτεῖσματα τῶν συλλογικῶν τούτων ἐνεργεῖαν δὲν ἀποδεικνύουσιν, ἔτι ἐτέθη φραγμὸς εἰς τὴν πρὸ τὸ φιλοποτεῖν ἀχαλίνωντον δρμήν τοῦ ἀμερικανικοῦ όχλου.

Τίς εἶνε δ. Ἀνώνυμος; — A. πρὸς τὸν B. „Δαμβάνω τὸ δάρρος νὰ σᾶς παρακαλέσω, νὰ συνεισφέρητε τι καὶ Τιμεῖς χάριν τῶν ἐκ τοῦ σειροῦ πανδρότων. — B. Μὲ συγχωρεῖτε· ἔδωκαν ἡδη καὶ ἔγω, ἐπανειλημένως μάλιστα, τὸ διολόν μου. Ἀναγνώσατε, ἀν δέλητε, τὴν „Κωνσταντινούπολιν“. Ἐκεῖ εἰς τὸν κατάλογον τῶν Συνδρομῶν διὰ ἰδῆτε: Ἀνώνυμος 20 φράγκα, τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἐπίσης: Ἀνώνυμος 10 φράγκα. Οἱ Ἀνώνυμοι λοιπὸν αὐτὸς εἶμαι ἔγω.“

Ἡ κατὰ διαφόρους χώρας κατανάλωσις τῆς ζαχχάρεως ποικίλει μεγάλως, οὔτω π. χ. ὑπελογίσθη δτι ἐν την Γερμανία ἔκαστος κάποιος δαπανῆς ἐτησίων ἐπάντα λίτρας ζαχχάρεως πατά μέσον δρόν, ἐν Γαλλίᾳ ἐννέα, ἐν Ἀγγλίᾳ είκοσι καὶ δικτώ, ἐν δὲ ταῖς Ἕνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς πάντον τεσσάροντα καὶ πέντε λιτρῶν! Ὡς γνωστὸν ἐπικρατεῖ δ. ἀδημος πρόληψις, δτι οἱ Ἀνατολῖται πρὸ πάντων ἔρεποντι πρὸς τὰ γλυκίσματα, καὶ δύμας συμβάνει δλως τὸ ἐναντίον, διότι δσω προβαίνει τις πρὸς δυσμάς, τόσω μᾶλλον λίχνους εύρισκει καὶ τοὺς ἀνθρώπους, πρὸ πάντων δὲ τὰς γυναικας καὶ τὰ παιδια, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ μέγιστον μέρος τῶν καταναλωτῶν τῆς ζαχχάρεως ἐν Ἀμερικῇ.